

SÜMMANÎ USTA'DAN

YAZMIŞLAR

Ervah-ı ezelde levh ü kalemde
Bu benim bahtımı kara yazmışlar
Bilirim güldürmez devr-i âlemde
Bir günümü yüz bin zâra yazmışlar

Bulmadık şadlığın iradesini
Çekerim bu gamın ziyadesini
Herkes dosta vermiş ifadesini
Bizimkini ürüzgâra yazmışlar

Aşk benimle eyler daim kıl ü kal
Daha sabretmeye kalmadı mecal
Derdim taksimlara kıldım arz-ı hal
Dedi neydim bahtın kara yazmışlar

Gönül gülşenimde har oldu deyi
Hasretlik cismimde var oldu deyi
Sevdiğim sevdiğin pir oldu deyi
Erbab-ı gazezler yâre yazmışlar

Dünyayı sevenler veli değildir
Canı terkedenler deli değildir
İnsanoğlu gamdan halli değildir
Her birini bir efkâra yazmışlar

Nedir bu sevdanın nihayetinde
Yâdlar gezer yârin vilayetinde
Herkes diyarında muhabbetinde
Bilmem bizi ne civara yazmışlar

Kadrimi bilmeze eyledim minnet
Derdimi artıran görmesin cennet
Sarraflar verdiler yarı bin kıymet
Benim kıymetimi nere yazmışlar

Döner mi kavlinden sıdk-ı sâdıklar
Dost ile dost olur bağı yanıklar
Aşk kaydına geçti bunca âşıklar
Sümmânî'yi derkenara yazmışlar

BÂD-I SABÂ SANA BİR İFADEM VAR

Bâd-ı sabâ sana bir ifadem var
Götür bu nâmemi dildâre söyle
Herkesin derdine odur giriftar
Bilir bilmez değil izhâre söyle

Yürü bâd-ı sabâ yar vatanına
Büst et likâbımı düş dâmenine
Reddeylemek düşmez onun şanına
Eylesin derdime bir çare söyle

ÂŞIK SÜMMANÎ

Bilir bâd-ı sabâ gam vatanlıyam
Çünkü gözü melûl garibanlıyam
Ciğeri hûn olmuş çeşm-i kanlıyam
Arz et arz-ı hâlîm var yâre söyle

Arzum var râhında hasret öldürme
Derdim artır ağlat beni güldürme
Bu sır şukkâsıdır yâra bildirme
Fâş etme bir yerde öz yâre söyle

Siddık'a Faruk'a Hak yâre danış
Osman-ı Zinnureyn Haydar'a danış
Verirseler ruhsat Muhtar'a danış
Mürüvetkâmıdır Hünkâr'a söyle

Şirindir kadimdir mahbûb-ı dildar
Kapında yaveri Hazret-i Muhtar
Damadı Şehriyar ey nur-i Haydar
Al bâd-ı sabâdan var yâre söyle

Sefahat bir derya nedir işaret
Sümmânî cürmüne âh eder elbet
Bizden sehv ü hata O'ndan mağfiret
Kelâmın göğçektir Gaffar'a söyle...

YOL VER ULU DAĞLAR

Yol ver ulu dağlar aşam belinden
Şimdi bekler kömür gözlü yar beni
Ne çekerim ayrılığın derdinden
Korkarım öldürür ah u zâr beni

Dünyada bulmadım gönüle mekân
Nerde bir gül bitse etrafı diken
Yâr da o baht ben de bu ah var iken
Hasret mahpus eder kara yer beni

Vay desinler ateşim yok közüm yok
Dahi yâre yalvaracak yüzüm yok
Yokladım kendimi bir kem sözüm yok
Yara şekva etmiş ürüzgâr beni

Sümmânî'yim kendi kendim ohladım
Şadırvan suyunda yattım uhladım
Yârin küçük defterini yohladım
Yazmış defterine ihtiyar beni